

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116203487
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116203487.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobkyne: I.. F. R., T.. XX.XX.XXXX, H. I. XX, XXX XX C. zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s. , so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.156,15 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1 534,86 eura s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 4.3.2016 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42%, o ktorých výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.2.2016 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.156,15 eura na tom podklade, že uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu č. 5405020299 z 12.7.2004, na základe ktorej jej bol poskytnutý revolvingový úver, pričom však ako bolo deklarované rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.10.2015 sp.zn. 28C/12/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2015, že úverová zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm b), j), k), zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, a preto bolo potrebné túto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov, a tak pokiaľ v tomto konaní žiadal žalobca - právny nástupca spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. - AB 2 B.V., od žalobkyne zaplatenie sumy 2.236,18 eura s príslušenstvom, súd žalobu zamietol s tým, že úver bol preplatený.

2. Žalobkyňa v žalobe poukázala na skutočnosť, že o tom, že sa žalovaný na jej úkor obohatil sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v decembri 2015. Žiadala, aby súd v danom prípade zohľadnil 10-ročnú premlčaciu lehotu, pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2015 sp. zn. 21Co/72/2014, ako aj na ďalšie rozhodnutia tohto súdu zo dňa 12.12.2011 sp. zn. 7Co/84/2011, 21.1.2013 sp. Zn. 2Co/9/2012.

3. Žalovaný s návrhom nesúhlasil, vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitimácie z dôvodu, že došlo k postúpeniu pohľadávky dňa 18.3.2013 na spoločnosť AB 2 B.V., a preto všetky úhrady, ktoré boli po tomto termíne plnené, boli plnené už pre túto spoločnosť. Vzniesol aj námietku premlčania domnelého právneho nároku s tým, že za začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby je potrebné považovať deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu. Poukázal

ohľadom plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.9.2016 sp.zn. 8Co/274/2016. Rovnako vzniesol aj námietku premlčania objektívnej premlčacej lehoty s tým, že objektívnu premlčaciu dobu stanovuje v trvaní 3 rokov. Uviedol, že dôkazné bremeno údajnej existencie úmyslu v tomto prípade zaťažuje žalobcu, pričom žalovaný v čase uzatvárania zmluvy v roku 2004 nemohol vedieť, že v nasledujúcich rokoch časť súdov Slovenskej republiky vyhodnotí obdobne uzatvorené zmluvy v rozpore so zákonom. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.9.2015 sp.zn. 17Co/874/2014 o tom, že jeho úmysel obohatiť sa, nemožno vyvodit' len z tej skutočnosti, že neuviedol do zmlúv náležitosti, ktoré v zmluve obligatórne uvedené mali byť a uvádzal ich v priložených dokladoch k zmluve, ktoré žalobkyni neboli doručené. Poukázal ďalej na to, že pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, teda ak by malo byť prijaté plnenie bez právneho dôvodu, bolo poskytovanie postupne po čiastkových sumách, a tak objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne v okamihu, keď došlo k splneniu. Každá z čiastkových platieb plnených bez právneho dôvodu má tak svoj samostatný právny osud, premlčuje sa samostatne a samostatne sa tiež posudzuje prípadné omeškanie s jej vydaním. Žiadal teda žalobu zamietnuť z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty a dvojročnej subjektívnej lehoty.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením zmluvy o úvere zo dňa 12.7.2004 a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., výpisu čerpania splátok a úhrad, zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.3.2013, spisu tunajšieho súdu sp.zn. 28C/12/2015 a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobkyňa je fyzická osoba spotrebiteľka.

6. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava v oddieli Sa, vo vložke č. 10130/T s dňom zápisu 27.10.1999 v predmete činnosti o.i. poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom.

7. Dňa 12.7.2004 títo uzavreli na formulárovom tlačive úverovú zmluvu YES na poskytnutie revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty YES, číslo zmluvy 5405020299. Na predmetnej zmluve - rovnopise, ktorý bol žalobkyňou podpísaný, je uvedená výška úverového rámca 25.000,- Sk a výška mesačnej splátky 1.000,- Sk.

8. Podľa bodu 2 pod týmito údajmi vo formulárovej zmluve je prehlásenie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. uvedené na rube tejto listiny a samostatnom liste a dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými zmluvnými podmienkami, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné a že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami a že bezvýhradne súhlasí s ich obsahom.

9. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.3.2013 bola pohľadávka z tohto úveru žalovaným postúpená na spoločnosť AB 2 B.V., ktorá následne podala na tunajšom súde dňa 13.1.2015 žalobu proti žalobkyni a žiadala, aby ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 2.236,18 eura s príslušenstvom z titulu predmetnej úverovej zmluvy. Vec sa viedla pod sp.zn. 28C/12/2015. V tomto konaní súd posúdil predmetný zmluvný vzťah v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy a deklaroval, že v danom prípade nárok spoločnosti AB 2 B.V. nie je dôvodný, keďže zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. b), j), k) vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch; je potrebné v zmysle § 4 ods. 2 vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch pozerat' na túto zmluvu ako na bezúročnú a bez poplatkov. Bolo rovnako deklarované, že spotrebiteľka na základe tejto karty vyčerpala sumu 5.923,84 eura a uhradila celkovo 8.079,90 eura.

10. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad, prvé čerpanie na predmetnú zmluvu uskutočnila žalobkyňa 23.7.2004, ostatné čerpanie 2.10.2012. Prvá úhrada bola uskutočnená 23.8.2004 vo výške 33,19 eura, po postúpení pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy na nového veriteľa uhradila žalobkyňa celkom 621,29 eura.

11. Z prehlásenia zo dňa 15.2.2016 súd zistil, že sa na Združenie HOOS obrátila žalobkyňa ako spotrebiteľka so žiadosťou, že potrebuje poradiť s úvermi, ktoré má od nebankových subjektov a bánk. Dostavila sa do sídla združenia, kde ich oslovila v apríli 2015 s touto požiadavkou, na čo ju informovali, že je potrebné zabezpečiť všetky podklady týkajúce sa úverov a prehľad platieb. Po zabezpečení týchto podkladov sa uskutočnili opakované stretnutia ohľadom úveru zo spoločnosti Home Credit Slovakia koncom roka 2015. Následne po oboznámení sa s podkladmi, ktoré združeniu predložila, ju informovali o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách, o úrokoch za úvery, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, o rozhodnutiach súdov, či už slovenských alebo rozhodnutiach Súdneho dvora týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv.

12. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že predmetnú úverovú zmluvu uzatvárala telefonicky, pričom od žalovaného mala už viacej úverov. Splácala ich, pokiaľ sa nedostala do finančnej tiesne. Predmetný úver bol v poradí asi druhým úverom od žalovaného. Osobne sa pri uzatváraní tejto úverovej zmluvy s nikým nestretla. Po telefonickej informácii jej len prišla zmluva na podpis. Nikto jej nevysvetlil ani výšku úrokovej sadzby, ani nevedela, aká je výška úrokovej sadzby tohto úveru. Finančné prostriedky používala na domácu spotrebu, zakupovanie elektrospotrebičov, uhrádzanie výdavkov pre jej deti. Riešiť situáciu ohľadom dlhov, ktorých mala viacero, začala riešiť najskôr s Prvou oddávacou spoločnosťou, neskôr so Združením na pomoc spotrebiteľom HOOS, tak ako je to aj uvedené v prehlásení.

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

14. Predmetom konania je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu na tom podklade, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil prijatím majetkového prospechu bez právneho dôvodu, keďže úverová zmluva, na základe ktorej bola poskytnutá úverová karta, z ktorej čerpala finančné prostriedky a na základe ktorej aj uhrádzala finančné prostriedky žalovanému neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ročnú percentuálnu mieru nákladov a z tohto dôvodu je potrebné považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Výšku majetkového prospechu vyčíslila ako rozdiel medzi sumou na základe karty čerpanou a sumou vrátenou, ktorá bola takto ustálená v súdnom konaní 28C/12/2015.

15. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 26.10.2015 č.k. 28C/12/2015-54, ktorý sa podrobne zaoberal náležitosťami tejto úverovej zmluvy, pričom deklaroval, že v danom prípade úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. b), j), k), a preto je potrebné na tento úver nazerať ako na bezúročný a bez poplatkov.

16. Súd konštatuje, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy t.j. 15.7.2004 bol v platnosti zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a v znení a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý v § 4 ods.2 stanovoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 Občianskeho zákonníka obsahuje najmä

- a) sumu, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom
- e) adresu predávajúceho, na ktorom môže spotrebiteľa uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť
- f) meno a adresu spotrebiteľa
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady.

18. Podľa § 4 ods. 5 tohto zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Pokiaľ teda žalovaná strana namieta, že v čase, keď došlo k uzatvoreniu predmetného zmluvného vzťahu, boli splnené všetky zákonom požadované náležitosti a nemohol vedieť, že v budúcich rokoch niektoré súdy budú považovať určité nedostatky za také, ktoré privodia bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že zákonom č. 150/2004 Z.z. boli s účinnosťou od 1.4.2004 inkorporované do Občianskeho zákonníka ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, pričom podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa museli dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona s tým, že podľa ods. 4, ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré by neboli dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosťou tohto zákona.

20. Je teda zrejmé, že v čase, keď došlo k uzatvoreniu predmetného zmluvného vzťahu, súčasťou slovenského právneho poriadku v Občianskom zákonníku boli ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, ktoré obsahovali definíciu neprijateľných zmluvných podmienok a zvýšenej ochrany spotrebiteľa.

21. Pokiaľ sa žalovaný ako podnikateľský subjekt podľa údajov z obchodného registra už od 30.3.2001 zaoberal predmetom činnosti poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, mal si byť vedomý, že predmetné zmluvné vzťahy, ktoré doposiaľ uzatváral v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., musí podriaďiť pod ustanovenia na ochranu spotrebiteľa uvedené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s poukazom na vyššie citované prechodné ustanovenia.

22. Z tohto dôvodu teda znalosť týchto právnych predpisov a znalosť nutnosti ochrany spotrebiteľa nemôže byť pričítaná na ťarchu spotrebiteľa, resp. žalovaná strana nemôže dôvodiť, že v danom prípade konala vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktoré vzniklo žalobkyni nie úmyselne, ale nedbanlivostne, pretože zmluvu uzatvárala ako podnikateľský subjekt s tým, že bola to ona, ktorá stanovovala a nastoľovala podmienky predmetného úverového vzťahu so spotrebiteľom.

23. Z genézy tohto úverového vzťahu navyše vyplýva, že pokiaľ tento zmluvný vzťah trval od roku 2004 až do zosplatnenia 25.9.2013, teda 9 rokov - počas tejto doby žalovaný neuskutočnil žiaden úkon, ktorým by predmetnú úverovú zmluvu bol uviedol do súladu už s postupom času vytvárajúcou sa spotrebiteľskou legislatívou, ktorá postupnými novelizáciami zákona č. 258/2001 Z.z. jednoznačne stanovovala zvýšenie ochrany spotrebiteľa vo vzťahu k úverovým zmluvným podmienkam.

24. Súd však poukazuje na tú skutočnosť, že už v čase uzavretia úverovej zmluvy nebolo možné požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. Súd si preštudoval predmetnú úverovú zmluvu a žiadne ustanovenie o výške úroku v tejto zmluve nenašiel. Nenachádzajú sa rovnako ani v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Pritom je zrejmé, že úrok je odplata za poskytnutie finančných prostriedkov, je to vlastne tá rozhodujúca okolnosť, na základe ktorého je možné posúdiť, nakoľko predmetný úverový vzťah spotrebiteľa zaťažuje a o koľko vlastne má uvažovať o preplatení samotnej istiny. Z úverovej zmluvy, ktorú uzavreli žalobkyňa so žalovaným, v ktorej jej poskytol úverovú platobnú kartu YES s úverovým rámcom 25.000,- Sk a výškou mesačnej splátky 1.000,- Sk, nie je možné zistiť, akú vlastne odplatu si dohodol žalovaný so žalobkyňou.

26. Pokiaľ sa žalovaný bráni, že v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, že ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou zmluvy, súd poukazuje na to, že podstatou úveru je prenechanie finančných prostriedkov za odplatu teda za úrok. Tomuto rozumie každý bežný spotrebiteľ, preto výška úrokovej sadzby t.j. aký zisk bude mať veriteľ a o koľko percent spotrebiteľ úver preplatí, je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere ako typovej zmluvy podľa § 497 Obchodného zákonníka, od ktorej definície nebolo možné sa odchýliť už v čase uzavretia zmluvy.

27. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (subjektívna lehota)

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota)

29. Vo vzťahu k premlčacej lehote a k uplynutiu subjektívnej lehoty v danom prípade súd poukazuje na to, že nemal prečo neveriť spotrebiteľke - žalobkyni v tom, že sa o tom, že sa na jej úkor môže žalovaný bezdôvodne obohacovať dozvedela až po návšteve v Združení HOOS. Pokiaľ sa žalovaný ako nebankový subjekt, poskytujúci úvery vo svojej podnikateľskej sfére a disponujúci aj potrebným aparátom právnych poradcov, bráni tým, že nevedel o tom, že porušuje ustanovenia spotrebiteľskej legislatívy platné už v čase vzniku predmetnej úverovej zmluvy, ako je možné žiadať od spotrebiteľky, osoby neznalej právnych predpisov a bez právneho vedomia, že sa na jej úkor žalovaný bezdôvodne obohacuje.

30. Ohľadom 10-ročnej premlčacej lehoty a úmyslu žalovaného sa na úkor žalobkyne obohatiť, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v občiansko-právnych vzťahoch sa za úmysel považuje nielen úmysel priamy - dolus directus, kedy druhá strana chcela porušiť a ohroziť záujmy chránené druhej osoby, ale aj úmysel nepriamy - dolus indirectus, kedy za takto úmyselného konanie sa považuje aj konanie druhej strany, ktorá vedela, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie práva spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená. Žalovaný nepochybne vedel, že existuje spotrebiteľská legislatíva v Občianskom zákonníku a to v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Počas celého zmluvného vzťahu neodstránil zjavné porušenia spotrebiteľskej legislatívy v tomto zmluvnom vzťahu, čo len dokladá jeho nepriamy úmysel. Neurobil ani tak ani v čase, kedy zmluvné vzťahy už museli mať pod doložkou bezúročnosti a bez poplatkovosti náležitosti, ktoré úverová zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľkou v danom prípade nemala.

31. Ohľadom premlčania súd ďalej poukazuje na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote. Z tohto dôvodu je teda zrejmé, že žalobkyňa hneď po tom, čo sa dozvedela o dôvodoch, pre ktoré by sa mohla domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného aj svoj nárok uplatnila v subjektívnej dvojočnej a objektívnej desaťročnej premlčacej lehote. Z tohto dôvodu súd neprihliadol k námietke premlčania.

32. Námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie je sčasti dôvodná, pretože ako vyplynulo z prehľadu čerpania, zo sumy 2.156,15, o ktorú žalobkyňa úver preplatila, uhradila novému veriteľovi sumu 621,29 eura, preto dôvodný voči žalovanému je len rozdiel medzi týmito sumami, t.j. 1 534,86 eura., vo zvyšku súd žalobu zamietol.

33. Súd priznal žalobkyni z priznanej sumy aj nárok na úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na vládne ustanovenie č. 87/1995 Zb., a keďže v čase vzniku omeškania výška úrokov z omeškania predstavovala 8,05 %, priznal jej od 4.3.2016 aj úroky z omeškania v tejto výške.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Súd ustalauje, že žalobkyňa mala vo veci úspech v percentuálnom vyjadrení 71% a neúspech v percentuálnom vyjadrení 29%, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).